

A forró nyári július egyik csütörtök délutánján, a könyvtárba újabb kiállításra invitálták az érdeklődőket.

Szigethalom egyik „újonnan” felfedezett – bár évtizedek óta alkotó – művészi gyöngyszemének, idősebb Varjas András festményeinek kiállításmegnyitójára került sor. Családtagok, rokonok, barátok, szomszédok, ismerősök, művészek gyülekeztek, akiket a „művész úr” és felesége, illetve a kedves könyvtáros hölgyek fogadtak.

A kiállítást Luttenberger Katalin könyvtárigazgató nyitotta meg. Beszédében bevezette a megjelenteket Bandi bácsi munkásságába, majd felkérte Őt, hogy a festményein keresztül meséljen életéről, alkotásairól. Bandi bácsi izgatottan, feszülten, el-elcsukló hangon kezdett mondandójához. Elsőként megköszönte a kiállítás lehetőségét a könyvtár igazgatójának, majd unokájának Kákai Adriennek a segítségét, aki kitartásával és szervezésével hozzájárult annak létrejöttéhez.

Szinte alig hallhatóan mesélt magáról: arról, hogy Tolnárról származik, de évtizedek óta Szigethalmon él, dolgozik és alkot. Alkotói tevékenységét szintén évtizedek óta folytatja, aktív dolgozó korában, a kemény fizikai munka mellett is festett, s most nyugdíjasként a kert gondozása mellett szintén alkot, főleg télen, hisz’ akkor van több ideje rá. Megtudtuk, hogy munkaszeretétét szüleitől örökölte és tanulta. Amikor szóba került a munka, akkor hirtelen erőteljes hangerővel, lelkesen mesélt munkahelyeiről, szakmájáról, annak szépségeiről, a kerti munka nehézségeiről és örömeiről, s arról, hogy bizony nagy részt vállalt a fizikai munkából élete során, többek között saját, s két gyermekének házépítésekor.

A szakma szépségeit taglalva, s a kerti munka örömei kapcsán elmesélte, hogy a festészet számára hobbi, kikapcsolódás, öröm. Elmondta nekünk, hogy a festmények készítésekor szerető partnere és egyben kritikusa is felesége, Anci néni, aki meghatódva hallgatta férje szavait. Eltökélten jelentette ki, hogy - bár már idős, s nehezebben megy az alkotás és a munka, de! - amíg él és szervezete bírja, addig festeni fog.

A kiállításon Lászki Erzsébet hozzáértően mondta el véleményét Bandi bácsi alkotásairól: kiemelve azok tisztaságát, szépségét, művészeti értékeit.

Majd Kővári Tibor szigethalmi író felolvasta egyik, a festészettel kapcsolatos versét.

A kiállítás végén Bandi bácsi megköszönte vendégeinek, hogy megtisztelték jelenlétükkel. A kiállított képek megtekintése után a vendégkönyvbe mind több és több bejegyzés került: köszönetnyilvánítások, jókívánságok, vélemények, személyes és szívélyes üzenetek.

A rohanó világban erre a kis időre a nyugalom szigetévé vált a szép könyvtári környezet a látogatók számára, ahol a művészet, a család, a barátság volt a fontos: minden, ami igazán emberi.

Unghi Krisztina